

Mindretallets Forslag, at Mindretallet ikke var enigt. Jeg troer ikke, at denne Udtalelse var berettiget. Jeg veed ikke af, at Mindretallet er uenigt. Hvad jeg veed, men det er jo Noget, som i og for sig aldeles ikke i mindste Maade berører Enigheden, det er det, at et enkelt Medlem af Mindretallet noget sildigere end de Andre kom til den Overbeviisning, at det ikke var muligt at opnaae det, han ønskede at opnaae, ved Fleertallets Forslag, medens de Andre strax saae, strax vare paa det Rene med, at det Princip, der laa i Fleertallets Forslag, ikke kunde føre til det Formaal, som man ønskede. Jeg veed heller ikke, at der kan ligge noget Beviis for, at der er Uenighed tilstede i Mindretallet, deri, at maaskee et Medlem af Mindretallet i Udvalget særlig har lagt Vægt paa en og et andet Medlem paa en anden Side af Sagen, det viser jo slet ikke, at der er Uenighed; det viser ikke engang nogen Uenighed om, hvilken Grad af Vægt de hver for sig tillægge de forskjellige Momenter, thi netop det, at et Medlem har bragt det ene Moment frem, kan have bragt det andet Medlem til at bringe det andet frem. Jeg mener derfor, at det ikke, saalænge der ikke foreligger det allermindste factiske Beviis paa en saadan Uenighed, er heldigt at fremkomme med et slikt Udsagn, og jeg vil sige, at jeg fremkom ikke med et saadant Udsagn om Fleertallet, skjøndt jeg var berettiget dertil. Jeg holdt mig til det store almindelige Princip, der ligger i Fleertallets Forslag og om hvilket jeg kjender, at Fleertallet er enigt, men der er forøvrigt ganske anderledes Kjendetegn paa Uenighed om Fleertallets Forslag blandt dets Medlemmer, end der er paa Uenighed om Mindretallets Forslag blandt dets Medlemmer; thi der foreligger grundforskjellige Forslag fra Fleertallet om, hvad der er væsentlige Punkter i dets Hovedforslag. — Man er stadig kommen tilbage til dette, at det vil være vanskeligt at finde Formuen.

Ja, mine Herrer, der er Vanskeligheder tilstede ved at finde Formuen, men det, som man skal bevise, og det, som egentlig er det Gæste, der kan have Betydning, er dette, er det vanskeligere at finde Formuen end Indtægten, og endda det vilde ikke være afgjørende, thi om der end maaskee var

noget større Vanskelighed ved at finde Formuen end ved at finde Indtægten, kunde det dog meget godt være, at Formuen, forsaavidt man kunde finde den, vilde regulere Indtægtsbeskatningen paa en saadan Maade, at Skatten dog blev heldigere ved, at Formuen var taget med, end hvis den ikke havde været taget med. Men jeg henvender mig til alle ærede Medlemmer i Thinget og henstiller, om de efter deres Erfaring troe, at det i Almindelighed er vanskeligere at finde Formuen end at finde Indtægten. Min Overbeviisning er, at det under visse Forhold kan være ligesaa vanskeligt at finde Formuen som Indtægten, men at det under de fleste Forhold er langt lettere. Man henviser til, at det særlig vil være vanskeligt at finde Formuen i Kjøbenhavn, men gjælder det ikke ogsaa om Kjøbenhavn, at det er overordentlig vanskeligt at finde Indtægten? Jeg er fuldstændig overbevist om, at der vil være Tilfælde — og at disse Tilfælde ikke ere faa, men snarere de fleste — hvor man ogsaa heri Staden langt lettere kan afgjøre, om en Mand er formuende eller ikke, end man kan afgjøre, om han har en stor eller ringe Indtægt. Jeg paastaar, at der er mangfoldige Tilfælde, hvor der er en ganske anderledes Forskjel i den Indtægtsbeskatning, man sætter, og den virkelige Indtægt, end der, naar man skal anslaae den Formue, Folk havde, vilde være mellem den antagne og virkelige Formue. Formuen er nemlig Noget, der ganske anderledes sætter sig i den almindelige Bevidsthed, fordi den — om jeg maa bruge dette Udtryk — har en ganske anden varig Charakter end Indtægten, som er mere flydende, hvorom det for den Enkelte — naar man ikke særlig kjender den Bedkommendes Forhold, ja, jeg havde nær sagt, naar man ikke nøie kjender hans Bøger eller Regnskaber — er overordentlig vanskeligt at sige noget Bestemt. Det blev anført, at det vilde være umuligt at anvende Leiligheden i Kjøbenhavn. Ja, mine Herrer, jeg forstaaer ikke, at Noget kan være umuligt, som finder Sted. Efter den kjøbenhavnske Beskatningslov skal der tages Hensyn til Leiligheden. Der staaer jo i den kjøbenhavnske Beskatningslov, at Bedkommende kan begjære sin Indkomststat nedsat paa Grund